

[Aase Olesen.]

de store lande, der kommer til at diktere de små den politik, der skal føres.

Der er efter min mening en diametralt modsat tendens i på den ene side regeringens indstilling fra oktober til Tindemans og på den anden side den rapport, vi har liggende foran os. Hvordan vil regeringen klare dette problem i de kommende forhandlinger? Accepterer regeringen den skridt for skridt-politik, som Tindemans anviser? Skal vi lirke og liste den europæiske union ind ad alle revner og sprækker, eller skal vi hellere gå ud og fortælle befolkningen, hvad det hele handler om?

Ole Olsen (SF):

Forud for den 2. oktober 1972 var der en hel del bl. a. i SF og i Folkebevægelsen mod EF, som fortalte sådan nogenlunde nøjagtigt ikke hvad der står i Tindemansrapporten, men at der vil komme en udvikling derhenimod. Der var nogle, som bestred det.

Jeg erindrer bl. a., at udenrigsøkonomiministeren fortalte mig ved flere møder, at det bare var fantasier. Der ville aldrig ske sådan noget. Det handlede om at finde kunder og også om noget andet, men stort set bare om at finde kunder. Det er en skam, at H. G. Wells' tidsmaskine ikke eksisterer, at vi ikke kunne sende dette dokument, vi taler om i dag, tilbage til perioden før den 2. oktober. Så er jeg overbevist om, at den folkeafstemning havde fået et helt andet udfald. Nu er imidlertid modsætningen mellem, hvad ja-politikerne sagde forud for den 2. oktober, og hvad der bliver sagt i dag, så åbenlys for befolkningen, at det måske ikke er værd at ofre for mange ord på.

Det, der kaldte mig herop, var såmænd heller ikke så meget ja-politikerne forud; det var et parti, der ikke eksisterede dengang, det var fremskridtspartiet, det var hr. Jørgen Juniors tale heroppe. Jeg vil ikke sige, at den overraskede mig i alle retninger. Det gjorde den ikke. Den sædvanlige mangel på social ansvarsbevidsthed fandt man jo også i denne tale; den lyste igennem den. Men på en række områder synes jeg nok at fremskridtspartiet eller i hvert fald hr. Jørgen Junior forsøger at føre én politik, når det drejer sig om politikken her i landet, og den stik modsatte, når det drejer sig om Europapolitikken. Lad mig nævne som ek-

sempel, at fremskridtspartiet går ind for regionalplanlægning, men går imod egnsplanlægning her i landet. Der forekommer at være et stort misforhold i det.

Hr. Jørgen Junior forsøgte at trække tre ting op som centrale for fremskridtspartiet. Det første var kampen mod bureaukraterne. Dét tilføjede hr. Jørgen Junior, at det var man altså ikke kommet nogen vegne med i EF. Man gjorde vist nærmest det modsatte og bureaukratiserede det.

Det andet punkt skal jeg ikke gå meget ind på. Det var dette, at EF var et velegnet middel i kampen mod den internationale kommunisme. Andre end jeg må debattere, om det er rigtigt.

Det tredje punkt var offentlig sparsommelighed, og hr. Jørgen Junior nævnte også, at det ikke var slået igennem i EF.

Men på trods af det var hr. Jørgen Junior jo vældig positivt indstillet over for EF, og på trods af det vendte hr. Jørgen Junior sig skarpt mod den dagsorden, som SF har stillet. Det er en dagsorden, som jeg ikke kan forstå at fremskridtspartiet ikke kan støtte. Jeg synes, den ligger meget godt på linje med det, som i hvert tilfælde nogle fremskridtsfolk siger.

Jeg må også erklære, at jeg har undret mig over, at hr. Jørgen Junior talte så positivt om udviklingen af den økonomiske politik. Det er da rigtigt, at der intet står om indkomstskatter i rapporten, men forestiller man sig den økonomiske politik udviklet, som der står i den rapport, ja, så tror jeg, jeg kan garantere hr. Jørgen Junior for, at fremskridtspartiets drøm om at afskaffe den direkte indkomstbeskatning aldrig nogen sinde vil kunne realiseres.

Jeg har ladet mig fortælle, at der findes masser af hæderlige og gode EF-modstandere i fremskridtspartiet, folk, som samtidig er modstandere af bureaukrati og papirusseri, folk, som ønsker offentlig sparsommelighed. Jeg vil gerne efterlyse, hvor disse mennesker står i denne sag. Jeg håber og tror ikke, at de er dækket ind af hr. Jørgen Junior.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Det er mit indtryk, at den debat, der har været indtil nu, har været en debat, der har bevæget sig på et ganske sagligt niveau. Man kan gøre den generelle indvending, at